

عنوان مقاله:

بررسی اثرات آب شور و آب مغناطیس شده بر جوانه زنی آتریپلکس (Atriplex lentiformis)

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان, دوره 4, شماره 8 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عباس باقری - دانشگاه یاسوج

محمد جعفری - دانشگاه تهران

امین الله باقری فرد - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی

على اشرف جعفري - موسسه تحقيقات جنگل ها و مراتع كشور

گودرز باقری فرد - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور- ایران

خلاصه مقاله:

این تحقیق به منظور بررسی مغناطیسی کردن آب شور، آب معمولی و بذر بر خصوصیات جوانه زنی گونه می آتریپلکس در آزمایشگاه دانشگاه یاسوج سال ۱۳۹۰ در قالب فاکتوریل بر پایه طرح کاملا تصادفی اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل فاکتور آب مغناطیسی در پنج سطح (صفر، ۲/۵، ۵، ۷/۵ و ۱۰ کیلوگوس)، شوری در چهارسطح (صفر، ۲۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی مولار کلرید سدیم و کلرید کلسیم به نسبت یک به یک) و دو نوع بذر (مغناطیس شده و بدون مغناطیس) با چهار تکرار انجام شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد در اکثر صفت اختلاف معنی دار در سطح یک درصد وجود دارد، و برای وزن گیاهچه درسطح ۵ درصد اختلاف معنی دار است. به طوری که شدت میدان مغناطیسی ۵/۷ کیلوگوس بیشترین اثر را بر آب شور داشت و افزایش اندازه پارامترهای اندازه گیری شده را نشان داد. تاثیر متقابل شوری و بذر مغناطیسی بر خصوصیات سرعت جوانه زنی و وزن گیاهچه و بنیه بذر اثر معنی داری مشاهده شد. در بین تیمارهای مغناطیس شده بر بذور، سطح شدت ۲/۵ می توان بهترین نسبت به دیگر تیمارها عملکرد بهتری را از خود نشان داد. تاثیر متقابل آب و بذر مغناطیسی در گونه آترپیلکس در اکثر صفات مورد مطالعه، در سطح یک درصد معنی دار بود. در کل می توان بهترین تیمار را از نظر تاثیر بهتر بر پارامترهای اندازه گیری شده، تیمار مغناطیس با سطح شدت ۷/۵۷ کیلوگوس دانست.

كلمات كليدى:

آتریپلکس, درصد جوانه زنی, شوری, کیلو گوس, میدان مغناطیسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1934980

